

med Stedet, som med Grindefangsten i det Hele velbekendte, retfrafne Mand til Grindesformand. Den Maade, hvorpaa Grindesformændene saaledes ansættes, har man anseet for mindre hensigtsmæssig, og der er navnlig oftere ført Klage over, at der ved Valg af Grindesformænd tidligere er blevet taget for meget Hensyn til Bekommendes Formuenhed, saa at ofte ikke den dygtigste, men den rigeste Bonde er bleven bekliffet til denne Bestilling. Da nu den rigeste Bonde er den Bonde, der besidder meest Jordegods, er interesseret i, at Grinden drives ind til den Hvalvaag, hvor han erholder Jordehval, frygtede man for, at Interessens kunde bevæge en saadan Mand til at vælge en mulig mindre rigtig Drivningsmaade. Det er imidlertid af Vigtighed, at Grindesformændene have den størst mulige Autoritet og Anseelse blandt Befolkningen, og da deres Anseelse fornemmelig bør grunde sig paa den Agtelse for og Tillid til deres Duellighed og Retfærdighed, som Befolkningen maatte nære, har man antaget, at det for Fremtiden burde overlades til denne at udvælge Grindesformænd, og Lagthinget har derfor vedtaget følgende Tillægsbestemmelser til Reglementets § 4:

„Syselmændene have, efter forudgaaet Bekendtgørelse, at foranstalte Valg af 4 Grindesformænd for hver Hvalvaag. De Beboere af Hvalvaagen, der roe i Grind, ere berettigede til at deeltage i Valget, der gjælder for 5 Aar. Hvilke Pladser, der skulle betragtes som hørende til Hvalvaagen, bestemmes af Amtmanden. Grindesformændene have at opfylde de dem ved Reglementets § 4 paalagte Pligter, hvilken § forøvrigt hermed ophæves.“
I Overensstemmelse hermed er § 5 i nærværende Lovudkast derefter bleven redigeret.

Andet Capitel.

Om Grindebud og de Redskaber, hvormed enhver Grindebaad bør være forsynet, m. m.

ad § 6.

For at Beboerne ikke forgæves skulle blive satte i Bevægelse ved Grindebud, hvilket oftere

har været Tilfældet, er efter Lagthingets Forslag Reglementets § 5 forandret saaledes, at Grindebud ikke affendes, forinden det med Sikkerhed vides, at der virkelig er Grind i Nærheden.

ad § 7.

Efter Reglementets § 6 kan Forpligtelsen til fast at affende Grindebud efter Stedets særegne Beskaffenhed, gammel Vedtægt og andre Omstændigheder enten paalægges Besidderen af en vis bestemt Gaard eller Bygdens Beboere efter Dmgang. I Henhold til denne Bestemmelse er den omhandlede Forpligtelse af Amtet paalagt den ved Thorshavn beliggende Fæstegaard „Husegaard“, hvis to Fæstere have besværet sig herover for Lagthinget. Da Thinget har fundet, at det var ubilligt saaledes uden Nødvendighed at paalægge en vis bestemt Gaard alene at sørge for, at der gjøres Grindebud, har det foreslaaet, at den citerede Bestemmelse i Reglementet bliver forandret, saa at den omhandlede Pligt herefter alene bliver at paalægge Bygdens Beboere efter Dmgang, med mindre der kun er een Gaardbesidder bosat paa det Sted, hvorfra der skal gjøres Grindebud, i hvilket Tilfælde det er nødvendigt at gøre Undtagelse fra den almindelige Regel. I Overensstemmelse hermed er Reglementets § 6 derfor bleven forandret.

ad § 8.

I denne Paragraph ere der efter Lagthingets Forslag optagne Bestemmelser om:

at enhver Baad, der fra sit Hjem begyver sig til Grinden, efterat have erfaret Grindebud, skal, foruden at medtage de i Reglementets § 7 befalede Redskaber, tillige være forsynet med en Snøre med faste Stene samt endeel løse Stene, hvilke stofte de Baade, der komme langvejs fra, dog ikke behøve at indtage, førend de ere komne i Nærheden af Grinden, samt

at Baadens Eier bør sørge for, at de befalede Redskaber have tilfede i forsvarlig Stand, og at Formanden paa Baaden bør være ansvarlig for, at de medtages.